

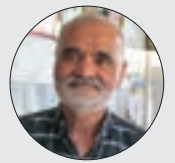
سود ضرر دیگران را نمی بریم

عطائی ادو کاسب محله مهرآباد سیگار نمی فروشند. این شایسته قدرانی نیست؟ تعدادی از اعضای شورای اجتماعی محله مهرآباد اطلاع دادند که دو سوپرمارکت محله، قید دخل چاق و چله فروش سیگار را زده و تصمیم گرفته اند رزق و روزی کمتر ولی بی غل و غش تری به خانه ببرند. برای قدرانی از این تصمیم نیک با همراهی جمعی از کارکنان مرکز بهداشت شماره ۲ مشهد و مرکز سلامت خدیجه محله مهرآباد و دو تن از اعضای شورای اجتماعی محله به سراغ این دو کاسب رفته ایم.

حتی یک نخ هم نفروخته ام

محمد پرمو ۳۱ ساله می شود که کاسب خیابان مهرآباد ۲۱ است. ۶۵ سال سن دارد و در همه عمرش با سیگار میانه ای نداشته است. در خلال برنامه تقدیر، او خاطراتی از دوره حضورش در جبهه را روایت می کند و می گوید: ۲۳ ماه در جبهه بودم و سهمیه سیگاری را که رزمندگان داشتند، مصرف نمی کردم. اوایل چند باری سهمیه ام را گرفتم و به بقیه بخشیدم اما پس از مدتی پیگیری کردم تا سهمیه

سیگارم کلا قطع شود.

او با بیان انزجار از دود و دم می گوید: همه عمرم از سیگار متنفر بوده ام و حتی از آدم های سیگاری هم دور مانده ام. به همین دلیل در همه سال های کاسبی ام حتی یک نخ سیگار هم نیاوردم و نفروختم. پولش را هم نمی خواهم. خدا روزی رسان است و روزی کم ولی بی غل و غش را ترجیح می دهم. شکر خدا فرزندم هم سرع سیگار نرفته اند.

قید دخل پر سود سیگار را زدم

کاسب بعدی جوانی چهل و سه ساله است که در خیابان مهرآباد ۳ مغازه دارد. علی اصغر احمدی چهار سال است که در این محله سوپرمارکت دارد و از ابتدا سراغ فروش سیگار نرفته است. او می گوید: شاید دخل حاصل از فروش سیگار برابر با فروش محصولات دیگر باشد، اما من نمی خواهم. خدا روزی رسان است. سیگار برای دیگران ضرر دارد و نمی خواهیم از ضرر دیگران سود ببریم.

تصمیمی برای سلامت جامعه

مدیر سلامت محیط کار مرکز بهداشت شماره ۲ مشهد که به نمایندگی از این مرکز برای قدرانی از این کسبه به محله آمده است، درباره شرایط حال حاضر استعمال دخانیات در کشور می گوید: سن استعمال دخانیات متأسفانه کمتر شده و به دانش آموزان مدارس ابتدایی رسیده است. خبر بد دیگر اینکه در سال های اخیر بین بانوان هم رواج بیشتری یافته است. رضا غلامیان با اشاره به اینکه سیگارهای الکترونیک هم هر روز با رایحه های مختلف بیشتر از قبل تبلیغ و توزیع می شوند، ادامه می دهد: متأسفانه رانت و قدرت شرکت های تولید و توزیع سیگار بسیار زیاد است و در هر فروشگاهی که می رویم، شاهد تبلیغات گسترده و رنگارنگ انواع سیگار هستیم.

مدیر سلامت محیط کار مرکز بهداشت شماره ۲ مشهد در ادامه به شعار امسال سازمان جهانی بهداشت به مناسبت مبارزه با استعمال دخانیات اشاره می کند و می گوید: شعار امسال «حفاظت از کودکان و نوجوانان در برابر دخانیات» بود، زیرا متأسفانه روز به روز سن ابتلا به مواد دخانی کمتر می شود. با توجه به این شرایط، اقدام این عزیزان که مواد دخانی را توزیع نمی کنند، بسیار ارزشمند است.

غلامیان ضمن قدرانی از دو کاسب محله مهرآباد تأکید می کند: کار این افراد، کمک به سلامت جامعه است، از این رو امیدواریم با تصویب طرح های تشویقی از چنین حرکت هایی حمایت و پشتیبانی شود.

گفت و گو با کاراته کای نوجوان محله پورسینا
که مدال نقره آسیا را دارد

مدال طلا هم شیرین بود، هم تلخ

منطقه

نیکو عقیده اسما فاتی هنوز سیزده سالش تمام نشده اما شش مدال استانی، کشوری و آسیایی در رشته کاراته به دست آورده است. او از هفت سالگی، ورزش را ابتدا با رشته ژیمناستیک شروع کرده و کمی بعد، با هوش رابه سمت کاراته تغییر داده است. دستاوردهای امروز این کاراته کای پرتلاش محله پورسینا می گوید که او نه تنها استعداد این ورزش را دارد، که مریخی خیلی خوبی هم برای هم محله ای هایش است.

چه شد که ورزش رزمی را انتخاب کردی؟

کلاس اول دبستان را که تمام کردم به اصرار مادرم برای ایام تابستان در کلاس های رشته ژیمناستیک ثبت نام کردم. باشگاهی که محل تمرینم بود، چند رشته دیگر هم داشت. همان روزها اتفاقی حرکات بچه های کاراته کار را دیدم و به این رشته علاقه مند شدم و بلافاصله در کلاس کاراته باشگاه شهید سیدی در طبقه پایین مسجد محله ثبت نام کردم.

اولین موفقیتت را در رشته کاراته چه زمانی کسب کردی؟

سال ۹۸ بود. یک سال بود تمرین می کردم اما به خاطر ویروس کرونا باشگاه ها در این سال تعطیل شد. من در خانه، هر روز تمرین خودم را داشتم و حرکات را مرور می کردم. با خبر شدم مسابقات استانی کاراته در بخش کاتا به صورت آنلاین برگزار می شود. همان روزها از خودم فیلم گرفتم و حرکات نمایشی کاتا را انجام دادم و در مسابقات شرکت کردم. مقام سوم را به دست آوردم. این اولین باری بود که در یک مسابقه مقام می آوردم؛ برای همین برایم خیلی شیرین بود.

بعد از آن چه مقام هایی کسب کردی؟

عنوانی که به دست آورده بودم، باعث شد که با اشتیاق بیشتری کاراته را دنبال کنم. الان کمر بند مشکی و دان یک کاراته دارم و توانسته ام پنج مدال استانی و کشوری و یک مدال ارزشمند نقره آسیایی به دست آورم. مسابقات آسیایی کاتا ای کنترلی که ۲ تا ۴ اسفند سال گذشته در اهواز برگزار شد، آخرین مسابقاتی بود که من در آن شرکت کردم و موفق شدم مهم ترین مدال زندگی ام را تا این لحظه به دست آورم.

کدام یکی از این مسابقات برایت خاطره انگیز تر بوده است؟

غیر از مسابقات آسیایی که دستاوردم مهم تر است. سال گذشته در مسابقات استانی کاراته در رده سنی نوجوانان، مدال طلا کسب کردم. این مدال هم برای من شیرین بود هم تلخ. از طرفی اولین مدال طلای زندگی ام بود، از آن سو برای به دست آوردنش دوست صمیمی ام را شکست دادم که سال ها است همسایه ایم.

گویا تو علاوه بر تمرینات شخصی، بچه های دیگر را هم تمرین می دهی.

بله، مهر ماه سال گذشته به پیشنهاد مربی ام در مجموعه ورزشی المهدی کلاس های مربیگری را تحت نظر خودش گذراندم. البته هنوز به سن مورد تأیید برای گرفتن مدرک نرسیده ام اما به پیشنهاد بچه های محله در مسجد پنج تن آل عبا^(ع) کلاس های آموزشی کاراته را برگزار می کنم و بیست شاگرد کودک و نوجوان دارم.

به نظرت یک مربی خوب چه ویژگی هایی باید داشته باشد؟

مربی خوب باید صبر و تحمل داشته باشد، به ویژه در این منطقه که بچه ها باز یگوش تر هستند. مربی باید بتواند آرامش خودش را حفظ کند، با شاگرد هایش دوست شود و ارتباطی صمیمانه با آن ها برقرار کند.

اگر ورزش کاراته نبود، الان کجا بودی؟

رشته ژیمناستیک را هنوز که هنوز است، دوست دارم و گاهی برای تنوع، حرکاتش را تمرین می کنم. حتماً این رشته را ادامه می دادم. الان حتی به شاگرد هایم انجام حرکاتی مثل پشتک وارو و بالانس را یاد می دهم، چون انعطاف بدنشان را افزایش می دهد و در ورزش رزمی خیلی کمک کننده است.

